

Γιος του θεού Διονύσου και της Αριάδνης, ο Στάφυλος είχε παντρευτεί την Χρυσόθεμη κι είχε αποκτήσει κόρη τη Ροιώ. Την είδε ο Απόλλωνας και την ερωτεύτηκε. Μάταια η κόρη προσπαθούσε να πείσει τον πατέρα της ότι έμεινε έγκυος από ένα θεό. Παρ' όλο που και ο ίδιος παιδί θεού ήταν, πίστεψε ότι η Ροιώ είχε παράνομο δεσμό με θνητό. Την έκλεισε σ' ένα κιβώτιο που το πέταξε στη θάλασσα. Τα ρεύματα το έφεραν στην Εύβοια. Η Ροιώ μπόρεσε να βγει από το κιβώτιο. Γέννησε γιο, τον Άνιο. Ο Απόλλωνας τον πήρε και τον εγκατέστησε στην Δήλο, το ιερό νησί του, και του έδωσε το χάρισμα της μαντικής. Ο Άνιος έγινε ιερέας του πατέρα του και ηγεμόνας του νησιού. Πήρε γυναίκα του τη Δωρίππη, μια δούλα από την Θράκη, κι απέκτησε τρεις κόρες, τις Οινώ, Σπερμώ και Ελαΐδα. Το χώμα που έπιανε η Οινώ, μετατρεπόταν σε κρασί. Το χώμα που έπιανε η Σπερμώ, γινόταν στάρι. Το χώμα που έπιανε η Ελαΐδα, μεταλλαζόταν σε λάδι. Και οι τρεις ήταν γνωστές με το όνομα Οينوτρόποι.

Όταν οι Αχαιοί έπιασαν στην Δήλο, ο Άνιος και οι κόρες του έσπευσαν να τους καλωσορίσουν. Μάλιστα, ο Άνιος, ως μάντης που ήταν, τους προφήτευσε ότι θα πατήσουν την Τροία έπειτα από εννέα χρόνια και τους παρακίνησε να μείνουν ως τότε στο νησί, όπου οι κόρες του θα τους εξασφάλιζαν την τροφή τους, παρά να ξοδεύονται στην ξένη γη. Οι Αχαιοί το γνώριζαν αυτό από τα σημάδια που είχε στείλει ο Δίας και είχε ερμηνεύσει ο Κάλχας. Δεν σκόπευαν να μείνουν. Τον ευχαρίστησαν και του ζήτησαν να τους βοηθήσει, αν ποτέ θα είχαν πρόβλημα επισιτισμού. Ο Άνιος το υποσχέθηκε. Θα κρατούσε την υπόσχεσή του και θα έστελνε τις κόρες του στην Τρωάδα, τον ένατο χρόνο της πολιορκίας, όταν προέκυψε τέτοιο ζήτημα. Και θα ήταν ο Παλαμήδης που θα πήγαινε να τις πάρει.

Συνεχίζοντας το ταξίδι τους για την Τροία, οι Αχαιοί έκαναν μια σύντομη αλλά μοιραία στάση στο νησί Χρύση (σημερινός Αϊ Στράτης). Ήθελαν να κάνουν θυσία στην ομώνυμη θεά που προστάτευε την είσοδο του Ελλησπόντου, όπως παλιά είχαν κάνει και οι Αργοναύτες, τότε που ο Ιάσωνας ίδρυσε εκεί βωμό στην Αθηνά – Χρύση. Έλεγαν μάλιστα ότι ο Φιλοκτήτης ήταν ο μόνος που ήξερε την ακριβή τοποθεσία του νησιού, επειδή ήταν μαζί με τους Αργοναύτες. Δεν ήταν και δεν μπορούσε να είναι στην Αργοναυτική εκστρατεία αλλ' εν πάση περιπτώσει βγήκε στο νησί μαζί με τους άλλους αρχηγούς των Αχαιών. Τον δάγκωσε στο πόδι το φίδι που φύλαγε τον ναό. Όσο να γυρίσουν στα πλοία τους οι Αχαιοί, η πληγή μολύνθηκε με αποτέλεσμα να μυρίζει άσχημα, ο Φιλοκτήτης πονούσε κι έσκουζε, ο στρατός το πήρε για κακό σημάδι κι άρχισε τη μурμουρά. Ο Οδυσσέας πρότεινε να τον ξεφορτωθούν. Τον παραφύλαξαν κι όταν ο Φιλοκτήτης αποκοιμήθηκε εξαντλημένος, τον πήραν σηκωτό, μαζί με τα όπλα του, τον έβγαλαν στη Λήμνο και τον παράτησαν εκεί.

Κατά μια εκδοχή, ως την ώρα, τους Αχαιούς οδηγούσε ο Τήλεφος. Τους έφερε ως την Τένεδο, τους έδειξε την απέναντι ακτή της Τρωάδας, τους αποχαιρέτησε κι επέστρεψε στον τόπο του, έχοντας εκτελέσει στο ακέραιο τη συμφωνία του να τους οδηγήσει στην Τροία.

(τελευταία επεξεργασία, 8 Ιανουαρίου 2022)